

- בערב נערבה פועדה לכל אלה מפעם המפלגה ברוח השורון. דיבריה בולדרה.

ונוכן גם עוזר הפיניים היהודי שאיינו פזיזיאליום. מעד ראמפיו מהארץ - הוא אכן זה אילזה ימם, וחבשיה כי יהם העם היהודי והממשלה היהודית טוב לישראל. דבר בקשרין אורכורי מדרגה ראשונה ובכנות. בדברי התקדים אמרתי לו שאיינו מפיל סק בכנות ובמאות על יהם העם והממשלה היהודית, וכך על כי אין אני עוזב לטראה יהם הממשלה שלו. ולשאך אמרתי לך פסוק אחד (בחרגומי החוץ מה שוב ומה געים שבב אחיכם גם יחד) - כי פקידי חדור זהה הוא לעזרה לעם הנחלים אלה להכシリם שלא יזכירו לעזרה,

18.8.60, יום ח'

אישרתי בקשת אונדריה (בלב קהן קהן) להעיף לפניו ואנידעדי המוביל
חילילם הודיים לקודבו.

- נשבחך אשר בבייח רגנה עם אהרון קצין שוחר מאנגליה, ואלפיו הוא אין תחין
חרטונו של חרטודיבטייק פותח השמי, כי אם חרטור וואגרביה (שם ביסודה דתיהם)
לא כנדרים ולא כבראים מחדף, ואנרכופיה מאנטונג, וגדייה שלפען ונטשנותם דריש זמן
אהרון - פיליווגי פיליאדריה ביליאגדיה של אהים - חרי כמי פוטן היה עולם ציריך
להיות לא אגרוע וללא אום. ואנו משווים לו שהעולם איינו קדשו - או שהעולם השמי
איינו חל על העומסם כלו.

אחרון נימת חילתה לחכיבור שיש באהם החהלה לקומם, כהכל היה פרוכז -
ומתאום טחץ אדריך וחום עזום החיל הבדור הפרוכז להחפוץ ולהתחפש. ואלתיו
טה היה לפניו התהפווצות הרשונה וכמה זמן היה הריכוז. אמר שלפני זה לא היה
קדים זמן, כי אין זמן שאין כל אידוע. אמרתי שפירוש דבריו שהיות בריה יש מאין -
ואין יתכן הדבר. הזדה לבסוף שחוק האוטופיה איינו קומם.

באהם עשרה ישיבת מטה,

- לאנזה ערבי באו אגלי אבן ושפירה מבה"ס הריאלי בחיפה. שפירה מבש אשני
אתערב בסידור עניין המורים החיכודים. זו יא אפלגה או לא - אבל עובדה היא שיש
20000 חוויה אל אפלגה. יש גם מסדר במורים, ואין עיריות גוחרים למקוזע זה.
שאלתי מה בידי לעשות - ביחוד עכיזו אבן הוא שר חינוך. שפירה פוען למורים
חיכודים מוכנים לקבל העתק על פוד מוסכם שייחלו על אלהות שניות בחלוקת,
ואם ידעו שפוד זה יוקם ירגעו, אם יוכלו לחייב עצותיהם לפדי המודע. אמרתי
לו שיש ממלגה במחדרות ובממלכת מחנכים להעתק, ולכך לא אוכל להפסיק למורים
שפוד זה יקוט - אם כי אעשה הכל יא לטען הקוטר. אבל גם גזיה שיקוט - השאלת
זהה אם המורים יטודדים יקבלו מרונו, שלו לווין אבגד נבר לי שהוא מוכנים אבל
הוא מזיג שלושה מאקרים מוקדמים להסכמה. אמרתי להם שאנוין עוד חרב אם שלו
לויין לדבר אותו על כך.

שלפנמי לשלום לוין ובשפטונה נא אידל'.

סיפרתי לו על השיחת עם שפירא ואבן ושאלתי אם יקבלו מרות המוסד - לפניו
שעה אם הוא גוזה לבן, והוא גוזה - שידבר עמו חבריו ויראה מה דעתם; דבר לא
יזחלה אלא לאחר החברים, כי בעוד עליו לאחר שובו של לבון בעוור שביעויים מחוץ',
ואני בידתיו אהיה בשורה בוקר עד אחריו החברים, אם כי אפשר הדבר גם בחיוחי בשדה
בוקר.

לוין אמר שהוא יסכים בחגאי אודה: שהוכנס עמו הפסלה על צמידות (אברה אל
פזרים בע"מ יסודי זהה של בע"מ פיברגל) יהיה קים ועומד, והמוסד לא יבטל אותו.
כי דוחי הפרט העיקרי של החיכוביים. אמרתי לו אינני סבור בזה יחטא, אבל
בחגאי לא אוכל לקבל זאת, כי אם אפנה לעוברים, למוריים פיברגלים ולרומאים ואודיע
לهم - וזה חיך להודיע - כי המורים פחדיים בחגאי אני סבוך בכך שגם אם יתחכמו
וימצאו איזה תגאי להסתמכו - זהה לא ימכן. אחרי וויכוח ממושך ומר גאות לוין
לשוחח עמו חבריו "ברוח טווח".

אבן ואני הסכמנו שבישיבת הбанה של הפסלה לא נחליט על קבלת העאות גורי,
אלגקטיים החלשות החיכוביים, ובינתיים יתארו כל הesimalות הכלחי מוסכמת מלויינות
ועומדות.

במשך שלפן לי אחד רפסדר העוזה בלוד. בזעגה מוחטב, אין יודע מה יגיד.